

Ὁ ταγματάρχης Μ*** εἶναι πρότυπον ὡραιότητος καὶ αὐστηρότητος.

Προχθὲς κύριοι τινες παρευρίσκοντο εἰς τὰ γυμνάσια τοῦ ὑπ' αὐτὸν τάγματος καὶ :

— Τί λένε πῶς τὰ τάγματα ἔχουν ἑξακόσους καὶ ἑπτακόσους ἀνδρας; Ἐγὼ ἐδῶ δὲν βλέπω οὔτε ἑκατό.

— Μὰ μὴ κυττᾷς αὐτὸ τὸ τάγμα· ἐδῶ γυμνάζονται μόνον οἱ ὀλίγοι ποὺ δὲν εἶναι ἴσθι φυλακῇ.

Εἷς τῶν ἱατρῶν τῆς πρωτεύουσας ἔχει μονομανίαν μὲ τὸ γάλα. Ὅλοι αἱ ἀσθενεῖαι κατ' αὐτὸν θεραπεύονται διὰ τοῦ γάλακτος ἢ προέρχονται ἐξ αὐτοῦ.

Ἐπεσκέφθη πρό τινων ἡμερῶν τὴν Κυρίαν Χ*** πάσχουσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ :

— Τί ἔχουν, γιγντρέ, τὰ μάτια μου;

— Ἄ, κυρία, ἐν εἶδος γάλακτος.

Καὶ ἓνα καλαμπουράκι τῆς Ἀράχνης μας. Ἐκ τοῦ πύργου τῆς μᾶς γράφει ὅτι ὅταν ἐταξείδευε, τὸ ὠραῖον φύλον τὸ ἀντιπροσώπευε μὴ ἀραπίνα.

Καὶ ἐπιλέγει: ἄρα πείρα ἀπὸ γυναῖκας.

ΚΕΦΑΛΛΟΝΗΤΙΚΑ.

Ἐν Ἀργοστολίῳ, 19 Αὐγούστου.
ΑΝΑΦΟΡΑΙ ΕΠΙΣΤΡΑΤΩΝ.

Τὸ τελευταῖον Βασιλικὸν Διάταγμα περὶ ἀναβολῆς κατατάξεως τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἄρθρον 33 τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου ἐγένετο τὴν νομαρχίαν διαφόρων ἀναφορῶν ἐξ ὧν ἀριθμητικῶς καταφαίνεται ἥτε γονιμότης τῶν ἀναφερομένων περὶ τὴν εὐρεσιν λόγων ἐξαιρέσεις· καὶ τὸ φιλοπόλεμον τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων. Ἐκ τῶν ἀναφορῶν τούτων ἐκλέγομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος δύο, ὧν τὴν γνησιότητα ἐγγυούμεθα.

Ἀναφορὰ Κ. Ρ. κτλ.

Ἄγω τὸ 24ον ἔτος τῆς ἡλικίας μου καὶ ἡ τύχη πρώτως μὲ ἐσχέτισε μὲ τὸν Κερδῶν Ἑρμῆν, ὅτι δὲ ἔχω εἶναι ἐσπαρμένον ἐδῶ κ' ἐκεῖ. Διὰ τὰς ἀμαρτίας μου ἐνυμφεύθην πρῶτον ὡς καὶ καρποὶ τῶν κόπων μου εἶναι τρία κουκλιάκια. Τὸ ἄκουσμα τῆς κατηραμένης λέξεως *ἐπιστρατεία* μοῦ ἐγάλασεν ἀμέσως τὸν στόμαχον, καὶ ἡ θεὰ τοῦ φύλλου πορείας μὲ ἐνήργησεν ὥς τὸ δραστηκώτερον τῶν καθαρσιῶν. Μάρτυς ἀψευδέστατος τῶν γραφομένων εἶναι τὸ πανταλόνι μου τὸ ὅποιον ἠναγκάσθησαν νὰ μοῦ ἀποσύρῳσιν οἱ κλητῆρες ὅπως μὲ σώσωσιν ἐκ τοῦ βορβόρου εἰς τὸ ὅποιον αἶφνης ἐβυθίσθην.

Τὸ πανταλόνι μου παρακατέθεσα ἔκτοτε ἐν τοῖς ἀρχεῖοις τῆς νομαρχίας, ὅπως ἐπικαλεσθῶ ἐν καιρῷ εὐθέτῳ, συνημμένως δὲ ἀποστέλλω αὐτὸ εἰς τὴν Β. νομαρχίαν ὅπως ὑποβάλλῃ ἐγκαιρῶς εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ συσταθεῖσαν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἐν τῇ εὐθυκρίσῃ τῆς θᾶ κρίνῃ πόσον ἐπιβλαβὴς θὰ ᾖεν διὰ τὴν σύγχυσιν τὴν ὅποιαν θὰ φέρῃ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ὁ πάσχων τοιοῦτον ἀνδρὲς πάθημα ἐπὶ μόνῳ τῷ ἀκούσματι τῆς λέξεως *ἐπιστρατείας* καὶ ἐπὶ μόνῃ τῇ θεᾷ τοῦ φύλλου πορείας.

Εὐπειθέστατος.

Ἀναφορὰ Κ. Π. κτλ.

Ἐχω τρία τέκνα, ἢ, διὰ νὰ ᾔμαι ἀκριβέστερος, τρία καὶ ἡμίσι, διότι πρὸ 4 1]2 μηνῶν ἡ σύζυγός μου εἶναι ἐγγυος.

Τὸ γράμμα τοῦ νόμου ἀπαιτεῖ τὴν ὑπαρξίν 4 ἀρτίων τέκνων, κρίνων δὲ ἐξ ἀναλογίας ἐκ τοῦ μέτρου τῆς ἡλικίας καθ' ὃ θεωρεῖται ὡς ἄγων τὸ 21 ὁ πρὸ μιᾶς ἡμέρας συμπληρώσας τὸ 20, πιστεύω ὅτι τὸ αὐτὸ μέτρον δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὴν ἰδίαν περίπτωσιν καὶ νὰ θεωρηθῶ ὡς πατὴρ 4 τέκνων διότι ἔχω τρία μὲν ἄρτια, ἓν δὲ ἐν τῷ γίγνεσθαι. Περιττὸν κρίνω νὰ ὑπομνήσω— εἰς ἀνδρας ὧν τὴν σοφίαν καὶ τὴν πρόνοιαν ἀποδεικνύουσιν οἱ ἐκαστοτε δημοσιευόμενοι νόμοι, ἰδίᾳ δὲ ὁ τελευταῖος στρατιωτικὸς καὶ τὰ τελευταῖα βασιλικά Διατάγματα, ὅτι ἡ σύζυγός τοῦ ἔχοντος τέκνον ἐν τῷ γίγνεσθαι διατρέχει μείζονα κίνδυνον καὶ ἡ παρουσία αὐτοῦ εἶναι πολὺ ἀναγκαῖο τέρα τοῦ ἔχοντος τέσσαρα τέκνα ἄρτια. Ἐν μόνον μειονέκτημα ἔχει ὁ πατὴρ τεσσάρων *ρηπίων*, ὅτι διὰ τῆς ἀπομακρύνσεώς του εἶναι φόβος μὴ ἀφήσῃ ἀνευ ἀρκετῶν πόρων τὴν οἰκογένειαν, καὶ ἕνεκα τούτου παρεκτραπῇ ἐξ ἀνάγκης ἡ μήτηρ, ἐν ᾧ ἡ μήτηρ τριῶν *ρηπίων* δὲν διατρέχει τὸν αὐτὸν κίνδυνον, διότι ἡ κατὰ ἐν *ρήτιον* διαφορά σπουδαιότατα ἐλαττώνει τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας.

Εὐπειθέστατος.

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΔΙΑΧΥΣΕΙΣ.

Εἰς τὸν λιμένα Σάμης τῆς Κεφαλληνίας πρό τινων ἡμερῶν ἐναυλόχησεν ἐπὶ τινὰς ὥρας, ἕνεκα κακοκαιρίας ὀθωμανικὸν ἀτμόπλοιον κατευθυνόμενον εἰς Ἀντίβαρι καὶ ἔχον φορτίον στρατιώτας. Οἱ πλεῖστοι ἦσαν παῖδες τοὺς ὁποίους βλέπων τις ἐν Ἑλλάδι στρατιωτικὰ ἐνδεδυμένους θὰ ἐξελάβανεν ἀντὶ *θυμάτων ἐκλογικῶν*. Ὁ ὑγειονόμος ἐπεσκέφθη τὸν πλοίαρχον. Τὰ παιδία περιεκύκλωσαν εὐθὺς τὸν ὑγειονόμον, τινὰ δ' ἐξ αὐτῶν λαλοῦντα τὴν ἐλληνικὴν.

— Τί ἔχετε — ἠρώτησαν μὲ γλυκύτητα μὲ τὴν Τουρκίαν; Ἡ κυβερνήσις μας δὲν τρέφει μῖσος, ἐναντίον σας καὶ ἂν ἀντιστέκεται εἰς τὰς Δυνάμεις εἶναι ὑποχρεωμένη διὰ νὰ κολακεύσῃ τοὺς Ἀλβανούς.

— Καὶ ἡμεῖς μὲ τὴν Τουρκίαν δὲν ἔχομεν κανὲν πάθος. Εἷς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς νήσου μας εἶναι ἀπὸ τοῦ ἐθιμοπότης τῆς Βουλῆς ὑπέρμαχος τῆς Τουρκίας καὶ πολλὰ παιδία ἀνεχώρησαν εἰς τὰ ξένα ἀπὸ τὴν νήσον μας διὰ νὰ μὴ σταθοῦν οἱ αἵτιοι νὰ χυθῇ περισσότερον τουρκικὸν αἷμα.

— Κρίμα νὰ μὴν εἰμποροῦμεν νὰ μείνωμεν περισσότερον ἄλλως θὰ ἐπεριμέναμεν νὰ πάρωμεν καὶ ἄλλους τόσον ἀγαπητοὺς φίλους διὰ νὰ τοὺς ἀφήσωμεν εἰς κάμμιαν ἀκτὴν τῆς Δαλματίας.

ΠΑΙΔΙΟΝ ΕΤΙ

εἰς τὴν πρώτην τῆς ἐμφάνισιν ἡ «Θεατρικὴ Ἐπιθεώρησις» ἀλλὰ μὲ πνεῦμα καὶ θέλησιν καλὴν, ὑπόσχεται ἔργα ἀνδρικά κατὰ τὴν δευτέραν αὐτῆς περίοδον, τὴν χειμερινήν. Καὶ τούτου ἀσφαλῆ εἰσὶν ἐχέγγυα τὰ ὀνόματα τῶν ἀναφερομένων, ὡς μελλόντων συντακτῶν αὐτῆς.

Ὁ διευθύνων καὶ ἐκδίδων αὐτὸ κ. Ν. Ἰγγλέσις εἶναι νέος φιλότιμος καὶ δραστήριος, τοῦθ' ὅπερ, ἀρκεῖ δι' ὃ ἀνέλαιβεν ἔργον, ἀφοῦ ἐν Εὐρώπῃ ἀπλοὶ τυπογράφοι γίνονται πε-

ριοδικῶν καὶ ἐφημερίδων διευθύνται. Ἄλλως τε, ὅταν παρὸ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ὑφώνουσιν ἀλαζόνα κεφαλὴν ἀνθρωπο-
γραμματικῶς ἀστοιχείωτοι, πάσης γνώσεως καλλιτεχνικῇ
καὶ φιλολογικῇ ἀμοιροί, διεκδικοῦντες τίτλον ποιητοῦ ἐ-
θνικοῦ ἢ συγγραφέως σοφοῦ, πόθοος εἶνε, ἂν φοιτητὴς τῆς
φιλοσοφίας ἀνελάμβανε **μόνον νὰ διευθύνῃ** περιοδικὸν
καλλιτεχνικόν. **Μ.**

ΠΑΤΡΑΙ

(Ἐκ τοῦ ἡμερολογίου ΜΑΡΙΟΥ.)

1 Αὐγούστου 1880.

Ἐκίστη πόλις εἶνε ἄνθρωπος· ἔχει σῶμα καὶ ψυ-
χὴν. Ἡ περιοχὴ τῆς εἶνε τὸ σῶμα, ἡ κοινωνία τῆς ἡ ψυ-
χῇ. Ἐκ τοῦ πρώτου δὲν δύναται τις νὰ συμπεράνῃ περ-
τοῦ δευτέρου, ὡς ἀδύνατον εἶνε ἐκ τῆς ὅψεως νὰ κρίνῃ τι
τὴν ψυχὴν ἀνθρώπου. Ὁ Σωκράτης θὰ ἦτον ἀφρημένος
ὅτε ἔλεγεν· οἷα ἡ μορφή τοιαύτη καὶ ἡ ψυχὴ.

Ὅτε τὸ ἀτμόπλοιο ἐπλησίασε περὶ τὴν 7ην μ. μ. εἰ-
τὸν λιμένα Πατρῶν, βλέπων μακρόθεν τὰ ἀπειρα καθ' ὅ-
λην τὴν φαινομένην πόλιν φῶτα, ἐφανταζόμην πλήρεις
ζωῆς τὰς ὁδοὺς ἐκεῖνας, κίνησιν ἀπ' ἐδῶ, κίνησιν ἀπ' ἐκεῖ,
πλατεῖα, κέντρα κόσμου ὥραίου, εὐθύμου, καὶ ἀνυπομόνου
νὰ ἐξεῖλθω τοῦ ἀτμοπλοίου.

Ὑβρίζον, ἠπειλοῦν, πολλὰκις δὲ ἔκαμνεν ἐκροβιστικὰς
διαδηλώσεις ἡ ῥάβδος μου ἐπὶ τῆς ὠμοπλάτης τοῦ λεμ-
δοῦχο, τοῦ ὁποίου ἡ λέμβος φέρουσα ἐξήκοντα ἐπιβάτας.
εἶχε τὴν ταχύτητα γυναικὸς εὐσάρκου, εὐρισκομένης εἰς τὸν
μᾶλλον ἐνδιαφέροντα μῆνα ἐνδιαφερούσης καταστάσεως.
Ἐπὶ τέλους ἀπεβιάσθημεν.

Καὶ ἔσπευσα νὰ φθάσω εἰς τὰς πολυκόσμους ὁδοὺς τῶν
ὄνειρων μου, νὰ ἴδω, νὰ ἀκούσω, νὰ εὐθυμῶ, ἀλλ' ἔ-
τρεχον δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, διερχόμενος πάντοτε ὁδοὺς καὶ
πλατεῖας ἐρήμους.

Τότε διευθύνθην εἰς τὸ ξενοδοχεῖον καὶ ὅτε εἶδον τὴν
κλίνην μου τόσῳ ἄδραν, προκλητικὴν, ἠννόησα ὅτι ὑπὸ τὸ
καλύμματά τῆς ἔκειτο τὴν ὥραν ἐκείνην ἡ πόλις τῶν
Πατρῶν.

Οὐδέποτε ἀπήλαυσα γλυκυτέρου ὕπνου.

Ὅτε κώνωπες οὔτε ὄνειρα. Ὑπνος καθαρὸς ὡς ἀδάμας.

Ἄλλ' ἡ πρωΐνῃ μου ἀφύπνισις ἦτο κατ' ἀντίστροφον λό-
γον τοῦ ὕπνου μου θελκτικὴ. Ἐγερθεὶς τῆς κλίνης ἐνό-
μιζον ὅτι τὴν φέρω ὅλην ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου. Ἦνοιξα εὐ-
θύς τὸ παράθυρον καὶ πρὸ τῶν ὀμμάτων μου παρέστη θά-
λασσα ἀκίνητος, βαθύχρους ὡς παμμέγιστος σμάραγδος,
λεπτὴ δὲ αὖρα πτερυγίζουσα πέριξ μου ἔλαβεν ὅλον τῆς κε-
φαλῆς μου τὸ βῆρος ἐπὶ τῶν πτερύγων τῆς, καὶ ὅλος ζωὴ
καὶ περιέργεια τότε ἔσπευσα ἐξῶ νὰ περιέλθω τὴν πόλιν.

Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν πρώτη ἴσως μετὰ τὴν πρωτεύου-
σαν ἔχει φθάσει εἰς τοσοῦτο ἀναπτύξεως, διαιρεῖται εἰς ἄνω
καὶ κάτω. Ἀνω καλεῖται ἡ παλαιὰ, κάτω δὲ ἡ νέα πό-
λις ἥτις πολὺ ταπεινότερον τῆς πρώτης κειμένη, ἤρξατο
σχηματιζομένη μετὰ τὸν ἀγῶνα.

Ἡ παλαιὰ εἶνε ἱστορικὸν μνημεῖον μᾶλλον, αἱ οἰκίαι
τῆς αἰ πλεῖσται ἐρείπια, ἐξαίρεσις ὀλίγων τινῶν νεοκτι-
στων. Ἄλλ' ἡ νέα εἶνε ὅλος κατ' εὐρωπαϊκὸν ἐκτισμένη
τύπον. Αἱ οἰκίαι τῆς ὑψηλαί, εὐάεροι, κομψαί, φέρουσι τὰ
σημεῖα τῆς σημερινῆς προόδου τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, αἱ ὁδοί
τῆς εὐρεῖται, καθαραί, ἄνευ κονιορτοῦ καὶ ἀκαθαρσιῶν, τέσ-
σαρες πλατεῖαι λίαν φιλοκάλως ἐσχηματισμέναι μὲ δένδρα,
ἐναδρυτήρια, ἄνευ λάκκων καὶ βευσμάτων κονιορτοῦ, ἄνευ—
τὸ καὶ σπουδαιότερον — jolies parfumeuses.

Ἡ ἀγορὰ τῆς εἶνε κάλλιστα ἐκτισμένη, ἥδη δὲ ἀνεγεί-
εσται καὶ ἑτέρα ἄνωθεν τῆς ὁποίας θέλουσιν ἐγκατασταθῇ
τὰ δικαστήρια. Ἐχει λέσχην ἐμπορικὴν ἀρκούντως μεγά-
λην, διεγερθυσμένην ἄριστα, μὲ αἰθούσας σφαιριστηρίου,
κναγωσστηρίου, συνδιαλεκτηρίου, καπνιστηρίου καὶ καφ-
ρενείου πλουσιώτατον. Ἐκεῖ συναντᾷ τις τὸν κάλλιστον
ἡδρικὸν κόσμον καὶ ἐν γένει δύναται νὰ διέλθῃ πολλὰς
ὥρας εὐαρέστους. Τὸ θέατρον μικρὸν μὲν, μέγα ὅμως ἀνα-
λόγως τοῦ φιλομούσου τῶν Πατρῶν, κείμενον ἐν τῇ μᾶλ-
λον κεντρικῇ τῆς πόλεως θέσει ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ
Γεωργίου, εἶνε κομψότατον καὶ ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς,
ἐκτετατὴ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖ ἡ τέχνη, παραλλήλως δὲ τῷ
κτιναικῷ, θ' ἀπεδεικνύετο Ὁρόγα τῶν Παρισίων. Καθ' ἡ-
αέραν δὲ νέα ἐτοιμάζονται καὶ μέγιστα ἔργα. Ἦδη ἐ-
σχηματίσθη δεύτερον νεοκταφεῖον τοσοῦτον εὐξέρον, ὀρο-
τερὸν, κομψόν, ὥστε οἱ κάτοικοι σπεύδουσιν ἀγέληδόν καὶ
ἐγοράζουσιν τόπον ἐν αὐτῷ, φοβούμενοι μὴ μείνωσιν ἐξῶ
τοῦ παραδείσου, ὃν ὡς πρακτικοὶ ἄνθρωποι ἐφρόντισαν νὰ
ἀμουν μόνον τῶν, μὴ προσδοκῶντες τι ἐξ οὐρανοῦ, φαίνεται.

Ἡ φιλοκαλία, ἡ δραστηριότης, ἡ πρὸς τὸν δῆμον στορ-
γὴ τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως ταύτης εἶνε φαινόμενα σπά-
νια εἰς τὰ χρονικά τῆς σήμερον Ἑλλάδος, τῆς πρωτεύου-
της τῆς ὁποίας ὁ δῆμος διευθύνεται ἀπὸ ἐκείνων ὅπου δι-
ευθύνεται.

Τὸ σῶμα λοιπὸν τῶν Πατρῶν εἶνε καλλιτεχνικόν. Ἡ
ψυχὴ;

— Καὶ ποῦ εἴμπορεῖ νὰ ἴδῃ τις κόσμον;

— Εἰς τὴν μουσικὴν, τρίτην, πέμπτην καὶ Κυριακὴν.

— Ἄλλοῦ ποῦ;

— Πουθενά.

Μὲ κατέπληξεν ἡ μουσικὴ αὕτη ἰδιοσυγκρασία τῶν Πα-
τρῶν. Δὲν ἐξέρχονται διὰ νὰ ἀναπνεύσουν, ἀλλὰ μόνον
βιάκις πρόκειται ν' ἀκούσωσι μουσικὴν. Τότε ἀνεπόλησα
τὸ ἄμουςον τῶν Ἀθηναίων, οὔτινες, ἔχουσι δώσει ἀποκλει-
στικὴν νομὴν ἐπὶ τῶν μουσικῶν εἰς τὰ ὅσα τῶν τροφῶν
καὶ τῶν gouvernantes.

Ἐμπρὸς λοιπὸν εἰς τὴν μουσικὴν. Καὶ ποῦ παίζει;

— Εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Γεωργίου.

Ἄνδρες, ἄνδρες, ἄνδρες, παντοῦ ἄνδρες! Ὡς ἐπὶ τῆς
ἄμμου ἀκτῆς ἀκτινοβολεῖ πού καὶ πού τεμάχιον ὕελου
συγκεντροῦν τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας, οὕτω μέσῳ τῆς ἄμμου
ἐκείνης τῶν ἀνδρῶν ἀναφαίνονται γυναικεῖαι τινὲς κεφαλὰι
ἐντλούσαι τὴν καλλονὴν καὶ γοητείαν ἀπὸ τὴν σπᾶνιν τοῦ
φύλου τῶν.

Ἡσθάνομην ὅμως τὴν καρδίαν μου ἰδικὴν μου, τὰ ar-
partements τῆς ὅλα ἦσαν κενά, ἔτοιμα διὰ νέους κατοί-
κους, ἐξώθεν τοῦ Πειραιῶς εἶχον ἀποκόψει πᾶν μεταξὺ αὐ-
τῆς καὶ Ἀθηνῶν συνδετικὸν νῆμα, ὥστε οὐδεμίαν ὑπόνοιαν
ὅτι ἐξ ἐρωτικῆς νοσταλγίας βλέπων τὰς Πατρίδας ἀπε-
λάμβανον ὅ,τι ἂν κατεδικάζομην νὰ φάγω νεροβράστους
ῥαφανίδας.